

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/101/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2314205060
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2314205060.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Hýbelovej a členov Mgr. Fedora Benku a Mgr. Kataríny Arnouldovej v spore žalobkyne: U. J., nar. XX.X.XXXX, bytom P. XXX/X, K., zastúpená splnomocnencom Advokátska kancelária TIMAR & partners, s.r.o., P. Pazmáňa 2367/17a, Šaľa, IČO: 36 866 296, proti žalovaným: 1/ C. G., nar. XX.X.XXXX, bytom P. XXX/X, K., a 2/ X. G., nar. XX.X.XXXX, bytom J. E. K. XXX, obaja zastúpení Mgr. Petrom Magdálikom, advokátom, so sídlom Vajanského 1520, Galanta, o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, o odvolaní pôvodne žalovanej S. W. Horváthovej proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 19. decembra 2016, č.k. 15C/102/2014-345, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie m e n í tak, že

- ruší podielové spoluvlastníctvo strán sporu k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX, vedeným Okresným úradom Šaľa, katastrálny odbor, pre katastrálne územie K. ako byt č. X, vo vchode X, na prízemí bytového domu, súpisné č. XXX na P. ulici v K., rovnako ako aj k spoluvlastníckemu podielu na parc. reg. „C“ č. 960/4 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 692 m² vo výške 186/10 000-in, rovnako ako k spoluvlastníckemu podielu na spoločných častiach a zariadeniach bytového domu súpisné č. XXX v pomere 186/10 000-in, a tieto nehnuteľnosti prikazuje do vlastníctva žalovaných 1/, 2/, každému v podiele 1/2

- ruší podielové spoluvlastníctvo strán sporu k nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX vedenom Okresným úradom Šaľa, odbor katastrálny, pre katastrálne územie K. ako parc. reg. „C“ č. 942/92 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 9 m², rovnako ako ku garáži, ktorá nie je zapísaná v katastri nehnuteľností a je postavená na parc. reg. „C“ č. 942/92 a tieto prikazuje do výlučného vlastníctva žalobkyne

- žalovaní 1/, 2/ sú povinní titulom vyporiadania zrušeného podielového spoluvlastníctva zaplatiť žalobkyňi sumu 28.392,70 eur, každý v podiele 1/2 do 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobkyňa má nárok na náhradu trov tohto konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom napadnutým odvolaním zrušil podielové spoluvlastníctvo strán sporu a to U. J. a S. W. G. (ktorá v priebehu odvolacieho konania zomrela) k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX, vedenom Okresným úradom Šaľa pre katastrálne územie K. ako byt č. X, vo vchode X, na prízemí bytového domu číslo súpisné XXX na P. ulici v K., rovnako ako k spoluvlastníckemu podielu na parcele registra C č. 960/4 zastavané plochy a nádvoria o výmere 692 m² v podiele 186/10 000-in a k spoluvlastníckemu podielu na spoločných častiach a zariadeniach bytového domu číslo

súpisné XXX v podiele 186/10 000-in, pričom tieto nehnuteľnosti prikázal do výlučného vlastníctva žalovanej S. W. G.. Súd tiež zrušil podielové spoluvlastníctvo strán sporu k nehnuteľnosti vedenej na LV č. XXXX vedenom Okresným úradom Šafa pre katastrálne územie K. ako parcela registra C č. 942/92 zastavané plochy a nádvoria o výmere 9 m² ako aj ku garáži, ktorá nie je zapísaná v katastri nehnuteľností a je postavená na parcele č. 942/92, pričom tieto nehnuteľnosti prikázal do výlučného vlastníctva žalobkyne. Zároveň určil, že žalovaná je povinná z titulu vyporiadania zrušeného podielového spoluvlastníctva zaplatiť žalobkyňi sumu 28.392,70 eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobkyňi súd priznal plnú náhradu trov konania. Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 5.3.2014 domáhala zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva strán sporu k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX v katastrálnom území K., byt č. X, spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach zariadeniach ako aj na parcele registra C č. 960/4 a tiež k nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX pre katastrálne územie K., pozemok registra C č. 942/92 o výmere 9 m² a ku garáži, ktorá však nie je zapísaná v evidencii nehnuteľností. Žiadala o prikázanie nehnuteľností žalovanej a žiadala túto zaviazť k povinnosti vyplatiť žalobkyňi primeranú náhradu, ktorá by mala predstavovať polovicu zo všeobecnej hodnoty predmetných nehnuteľností určenej znalcom. Dôvodila tým, že žalobkyňa spolu s pôvodne žalovanou S. W. G. sú podielové spoluvlastníčky uvedených nehnuteľností v podiele 1/2. Byt je v súčasnej dobe užívaný žalovanou, garáž užíva takisto žalovaná. Žalovaná sa k podanej žalobe vyjadrila tak, že žiada vyporiadať vzájomným návrhom spoluvlastníctvo v širšom zmysle. Potvrdila skutočnosť, že k predmetným nehnuteľnostiam existuje podielové spoluvlastníctvo, pričom o nadobudnutie bytu sa žalobkyňa žiadnym spôsobom nepričinila. Celú dohodnutú kúpnu cenu 1.000.000,- Sk, čo je 33.193,91 eur uhradila v celosti v hotovosti výlučne žalovaná z peňažných prostriedkov získaných na základe dohody o vyporiadaní BSM s jej bývalým manželom. Žalobkyňa sa takmer žiadnym spôsobom nepodieľala na zveľadení predmetného bytu, ktorého úplnú rekonštrukciu financovala žalovaná. Na predmetnú rekonštrukciu investovala najmenej sumu vo výške 6.009,25 eur, ktoré výdavky vie preukázať a to nasledovne: okná 50.000,- Sk (1.659,69 eur), podlahy vo výške 42.834,- Sk (1.421,83 eur), vstavaný šatník vo výške 33.310,- Sk (1.105,69 eur), masážny box vo výške 19.990,- Sk (663,55 eur), WC vo výške 2.844,- Sk (94,40 eur), vstavaný spotrebič Elektrolux vo výške 315,80 eur, vstavaná policová zostava vo výške 400 eur, na rekonštrukciu elektrických rozvodov 8.552,50 Sk a 1.940,- Sk (348,29 eur), ktorá investícia podstatným spôsobom zhodnotila predmetný byt. V záujme komplexného posúdenia veci žalovaná uviedla, že strany sporu nadobudli do podielového spoluvlastníctva aj iné nehnuteľnosti, a to pozemky v k.ú. D. E. K., na základe Kúpnej zmluvy zo dňa 9.12.2009, ktoré následne predali, pričom dohodnutú kúpnu cenu vo výške 23.235 eur v celosti prevzala výlučne žalobkyňa, ktorá žalovanej nevydala jej podiel, naopak, kúpila si do výlučného vlastníctva byt na P. ulici v K., ktorý následne predala a kúpila si domovú nehnuteľnosť v k.ú. J. E. K., kde v súčasnosti žije a trvale sa zdržiava. Je zrejmé, že v súvislosti s nadobudnutím nehnuteľnosti, ktorej podielového spoluvlastníctva sa žalobkyňa podanou žalobou domáha, sa žalobkyňa na úkor žalovanej bezdôvodne obohatila z titulu uhradenej celej dohodnutej kúpnej ceny a vykonanej rozsiahlej rekonštrukcie, ktoré skutočností vytvorili peňažný ekvivalent hodnoty jej podielu, ktorého zaplata sa domáha. V rámci širšieho vyporiadania podielového spoluvlastníctva sa domáha vydania tohto bezdôvodného obohatenia, a to celkom vo výške 20.453,52 eur. Žalobkyňa uviedla, že rozhodovacia prax súdov vo vzťahu k lehotám je jednoznačná a je daná tým, že v prípade, ak sa vykoná investícia do spoločnej veci so súhlasom ostatných podielových spoluvlastníkov ide o nárok podľa § 139 ods. 2 OZ, a teda o hospodárenie so spoločnou vecou s lehotou na uplatnenie voči ostatným podielovým spoluvlastníkom podľa § 101 OZ, teda v lehote 3 roky odo dňa vykonania investície. Strany sporu byt spoločne obývali až do roku 2012, je zrejmé, že aj keby bola investícia vykonaná, mohla byť vykonaná iba so súhlasom žalobkyne, a teda pre právne posúdenie veci je dané ust. § 137 ods. 1 a § 139 OZ. Doklady predložené žalovanou sú spôsobilé privodiť jej takýto nárok len pokiaľ ide o podlahy, nárok je však premlčaný, a žalobkyňa vzniesla námietku premlčania, pričom ostatné doklady nepreukazujú osobu, ktorá finančné prostriedky skutočne vynaložila. Žalovaná si tiež uplatnila voči žalobkyňi podiel na mesačných preddavkoch do fondu prevádzky údržby a opráv vo výške 483,96 eur ročne a za správu vo výške 84 eur ročne. Žalobkyňa uviedla, že nejde o bezdôvodné obohatenie ale o náklady spojené s existenciou spoločnej veci a mesačné zálohy za obdobie do 06/213 sú premlčané a ak bude žalovaná na úhrade týchto nákladov trvať, potom žalobkyňa má nárok na náhradu za to, že žalovaná užíva celú nehnuteľnosť sama nad rámec svojho podielu, bez osobitnej dohody, ktorá by ju na to oprávňovala. Žalovaná uviedla, že so žalobkyňou uzavreli iba ústnu dohodu o vyporiadaní podielového spoluvlastníctva po tom, ako sa dohodli, že ukončia spolužitie, bolo to niekedy na jar v roku 2012. Úmyslom bolo zabezpečiť bývanie pre žalobkyňu do hodnoty 20.000 eur. Navrhla návrh na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva zamietnuť, nakoľko sú tu dôvody hodné

osobitného zreteľa, za ktoré žalovaná považuje nielen existenciu dohody ale aj jej zdravotný stav, keďže má rakovinu v treťom štádiu, tiež skutočnosť, že v spornom byte s ňou býva jej dcéra, ako aj to, že nehnuteľnosť bola nadobudnutá za finančné prostriedky, ktorých výlučnou vlastníčkou bola iba ona. To, že podiely na byte sú rovnaké, navrhla žalovaná práve z toho dôvodu, aby mala žalobkyňa zabezpečený domov, rodinu a zázemie. Súd vo veci vypočul svedkov X. G., syna žalovanej, t.č. žalovaného 2/, ďalej O. J., brata žalobkyne, oboznámil sa s obsahom čestného prehlásenia C. G., dcéry žalovanej, t.č. žalovaná 1/, a čestným prehlásením Mgr. Z. A., ktorý bol partnerom žalovanej. Právne vec posúdil podľa § 136 ods. 1, § 137 ods. 1, 2, § 142 ods. 1 OZ. Pri svojom rozhodovaní vychádzal z toho, že podiely strán sporu na vyporiadavaných nehnuteľnostiach sú rovnaké, výška spoluvlastníckych podielov bola stanovená dohodou strán sporu už v čase nadobúdania nehnuteľností do ich podielového spoluvlastníctva, keďže určenie výšky spoluvlastníckych podielov vychádzalo z vôle strán existujúcej v čase nadobúdania nehnuteľností, nebolo možné pri rozhodovaní vo veci zohľadňovať námietky žalovanej, že nehnuteľnosti boli nadobúdané z jej finančných prostriedkov. Takéto argumenty sú v prípadoch vyporiadania podielového spoluvlastníctva irelevantné, pretože nezohľadňujú primárnu vôľu prezentovaných spoluvlastníkmi pri nadobúdaní nehnuteľností. Preto súd vychádzal z toho, že aj napriek výhradám sú podiely spoluvlastníkov na nehnuteľnostiach rovnaké. V zmysle § 142 ods. 2 OZ, súd v odôvodnených prípadoch nemusí zrušiť a vyporiadať podielové spoluvlastníctvo. Súd nespochybnil, že ochorenie, ktorým trpí žalovaná, má bezpochyby vplyv na celkovú kvalitu jej života, avšak pred súdom neboli prezentované dôkazy, že by žalovaná v dôsledku zdravotného stavu stratila úplne možnosť nájsť si zamestnanie, ba práve naopak, z dokazovania vyplynulo, že žalovaná je zamestnaná, hoci aj na čiastočný úväzok a aj napriek tvrdenému zdravotnému stavu sa zúčastňuje spoločenského života. Súd neprihliadol ani na argumenty žalovanej, že zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva je v rozpore s dobrými mravmi z dôvodu, že nadobudnutie nehnuteľnosti financovala takmer výlučne žalovaná zo svojich vlastných finančných prostriedkov. Súd tieto argumenty nezohľadnil z dôvodu, že sama žalovaná pri nadobúdaní nehnuteľností, aj keby k ich nadobudnutiu došlo z jej výlučných prostriedkov, pri uzatváraní zmluvy prejavila vôľu, aby nehnuteľnosti boli nadobudnuté do podielového spoluvlastníctva strán sporu. Takáto vôľa bola prezentovaná pri nadobudnutí nehnuteľnosti a súd je názoru, že existencia podielového spoluvlastníctva v rovnakých podieloch, nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi, pretože tieto podiely boli stanovené dohodou spoluvlastníkov v čase nadobúdania nehnuteľnosti. Skutočnosť, že so žalovanou býva jej dcéra, nepovažoval súd takisto za dôvodnú k zamietnutiu žaloby, nakoľko dcéra je plnoletá, dokonca po určitú dobu so žalovanou v byte nebývala, pretože sa zdržiavala v zahraničí. Súd preto aj napriek výhradám žalovanej podielové spoluvlastníctvo strán sporu zrušil, pristúpil k jeho vyporiadaniu. Keďže žalovaná byt trvalo obýva a mala záujem stať sa jeho výlučnou vlastníčkou, súd jej prezentovanej vôli vyhovel a prikázal jej byt spolu so spoluvlastníckymi podielmi na pozemku a na spoločných častiach a zariadeniach bytového domu do jej výlučného vlastníctva. Keďže garáž a pozemok parcela č. 942/92, na ktorej je garáž postavená, nemal záujem získať do svojho vlastníctva žiadna zo strán, súd prikázal túto do výlučného vlastníctva žalobkyne, keďže žalovaná vyslovene uviedla, že o tieto nehnuteľnosti záujem nemá. Keďže z titulu vyporiadania nenadobudli strany sporu majetkové hodnoty, ani približne rovnakej výšky, musel súd rozhodnúť aj o výške primeranej náhrady. Hodnota garáže bez súpisného čísla je 2.965,34 eur, hodnota parcely č. 942/92 pod garážou je 794,58 eur, hodnota bytu spolu so spoluvlastníckymi podielmi na pozemku a spoločných častiach a zariadeniach k domu bola stanovená sumou 60.550,97 eur. Preto súd po zrušení podielového spoluvlastníctva uložil žalovanej zaplatiť žalobkyňu sumu 28.395,70 eur (30.275,49 eur - 1.879,79 eur), keďže žalovaná nadobudla nehnuteľnosti vo vyššej hodnote. Súd pri stanovení výšky náhrady nezohľadnil investície, ktoré mala vynaložiť žalovaná v rámci rekonštrukcie nehnuteľností, tieto investície boli nesporne vykonané so súhlasom žalobkyne v rámci režimu spoločného hospodárenia s vecou a po vzájomnej dohode spoluvlastníkov. Spôsob vyporiadania podielového spoluvlastníctva vyplýva z ustanovení § 137 a § 142 ods. 1 OZ. Ak by aj súd pripustil argumentáciu žalobkyne, že ňou tvrdené investície by mali byť vyhodnocované v rámci stanovovania výšky náhrady, pretože v dôsledku ich vynaloženia došlo aj k zhodnoteniu spoluvlastníckeho podielu žalobkyne, musel by súd tento nárok vyhodnotiť iba ako bezdôvodné obohatenie, avšak v tomto prípade vzhľadom na čas vynaloženia týchto investícií je ich prevažná časť premlčaná a žalobkyňa vznesla námietku premlčania. Čo sa týka požiadavky žalovanej, aby súd zohľadnil aj platby do fondu prevádzky a údržby, poplatky za správu, a to v časti prislúchajúcej k spoluvlastníckemu podielu žalobkyne, súd mal za to, že sa jedná o platby spojené s užívaním bytu, ktoré majú v prvom rade zaťažovať toho, kto byt užíva, pričom v tomto byte výlučne bývala žalovaná. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol tak, že žalobkyňu, ktorá mala vo veci plný úspech, priznal náhradu trov konania.

2. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie v zákonom určenej lehote podala odvolanie žalovaná S. W. G., ktorá uviedla, že súd neposúdil všetky jej podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty podporené ustálenou rozhodovacou praxou súdov, preto jeho rozhodnutie nie je správne a nie je ani presvedčivé. Na svoje skutkové tvrdenia o existencii dôvodov hodných osobitného zreteľa produkovala množstvo písomných dôkazov, ako dôkazov v podobe výsluchov svedkov, osôb jej blízkych, účastných na spoločnom živote strán sporu, majúcich vedomosti o tom, ako spolužitie prebiehalo, ako aj o tom, aké boli dohody medzi stranami sporu pre prípad skončenia spolužitia. Spochybnenie produkovaných listinných dôkazov a to účtovných dokladov vystavených na meno žalovanej nemá žiadnu oporu v hmotnom ani procesnom práve. Žalobkyňa sama vykonanie rekonštrukcie žiadnym spôsobom nespochybnila a nespochybnila ani jej financovanie zo strany žalovanej. Neprodukovala žiadnen dôkaz, ktorý by preukazoval, že ona sa finančne na tejto rekonštrukcii bytu podieľala. Súd sa celkom nesprávne vysporiadal so zdravotným stavom žalovanej, ktorá v dôsledku svojho ochorenia onkologickej pacientky bola uznaná invalidnou so 70% stratou pracovnej schopnosti. Má jediný pravidelný mesačný príjem v podobe invalidného dôchodku. Z dokazovania jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností vyplýva, že žalobkyňa sa žiadnym spôsobom nepričinila o nadobudnutie nehnuteľnosti a jej zveľadenie a podanie žaloby o zrušenie a vyporiadanie spoluvlastníctva je čistým aktom osobnej pomsty. Súd tiež nesprávne prihliadol na vznesenú námietku žalobkyne o premlčaní nároku. Poukázala na rozhodnutie R 37/1982, z obsahu ktorého vyplýva, že z hľadiska povahy nárokov investujúceho spoluvlastníka ide o majetkové právo uplatňované voči ostatným spoluvlastníkom teraz podľa ust. § 139 OZ, ktoré sa premlčí podľa ust. § 101 OZ, alebo o právo na vydanie bezdôvodného obohatenia už za trvania spoluvlastníctva, alebo o právo na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške zhodnotenia podielov ostatných spoluvlastníkov v súvislosti so zánikom podielového spoluvlastníctva, ktoré sa premlčí v dvojročnej premlčacej dobe od zániku spoluvlastníctva. Súd tiež nesprávne postupoval aj vo výroku o priznaní trov konania, mal postupovať podľa § 257 CSP a žiadnej strane nepriznať nárok na náhradu trov konania. Navrhla návrh na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k bytu č. 2 zamietnuť, zrušiť podielové spoluvlastníctvo ku garáži a parcele č. 949/92 a určiť, že výlučnou vlastníčkou sa stáva žalobkyňa, ktorá je povinná zaplatiť žalovanej z titulu vyrovnania sumu 1.879,96 eur alebo alternatívne zmeniť napadnutý rozsudok, zrušiť podielové spoluvlastníctvo k bytu a určiť, že výlučnou vlastníčkou sa stáva žalovaná, zrušiť podielové spoluvlastníctvo ku garáži a pozemku pod garážou a určiť, že výlučnou vlastníčkou sa stáva žalobkyňa a zároveň určiť žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 28.392,70 eur a žalobkyni určiť povinnosť zaplatiť žalovanej sumu 20.453,52 eur a žiadnej zo strán nepriznať náhradu trov konania.

3. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedla, že žalovaná počas celého konania pred súdom prvej inštancie len chaoticky menila svoju procesnú obranu. Dôvody hodné osobitného zreteľa uplatnila až po tom, ako žalobkyňa vzniesla námietku premlčania k tvrdeným investíciám. Žalovaná vo svojom výsluchu na pojednávaní dňa 26.11.2015 zadefinovala dôvody hodné osobitného zreteľa skutkovo odlišne. Pokiaľ ide o sporné otázky, z vykonaného dokazovania je nepochybné, že podiely strán sporu na vyporiadaných nehnuteľnostiach už v čase založenia podielového spoluvlastníctva boli rovnaké. Ustanovenie § 142 ods. 1 OZ neumožňuje zakladať rozsudkom súdu disparitu podielov podielových spoluvlastníkov pri zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva. Pokiaľ sa týka dôvodov hodných osobitného zreteľa, tak dcéra žalovanej je schopná zo zákona, dokonca povinná sama sa o seba starať. Samotný zdravotný stav žalovanej nie je skutočnosťou zakladajúcou existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa na strane žalovanej. Pokiaľ sa týka investícií, žalovaná nepreukázala žiadnymi relevantnými dôkazmi, že by investície boli vykonané za jej peňažné prostriedky a súčasne, že doklady, ktoré predložila, sa vzťahujú iba na hnuťelné veci, ktoré sú odnímateľné. Súd správne posúdil námietku premlčania uplatnenú žalobkyňou a to tri roky odo dňa vykonania investícií. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou - stranou sporu (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je možné podať odvolanie (§ 355 ods. 2 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie obsahuje zákonom stanovené náležitosti, preskúmal napadnutý rozsudok v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania postupom podľa ust. § 385 ods. 1 a dospel k záveru, že odvolanie pôvodnej žalovanej nie je dôvodné.

5. V priebehu odvolacieho konania dňa XX.X.XXXX zomrela pôvodná žalovaná S. W. G.. Odvolací súd uznesením zo dňa 2.9.2019, č.k. 11Co/101/2018-436 rozhodol, že v konaní sa bude pokračovať so žalovanými: 1/ C. G., nar. XX.X.XXXX, 2/ X. G., nar. XX.X.XXXX a to v súlade s § 460 OZ, § 63 ods.

1, 2, 3 CSP po tom, ako zistil, že obaja sú dedičia zo zákona v prvej dedičskej skupine po pôvodne žalovanej, teda jej deti.

6. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp.zn. 15C/102/2014 je zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva strán sporu k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v katastrálnom území K., zapísaným na LV č. XXXX a to byt č. X, bytového domu č. súpisné XXX na P. ulici v K., spoluvlastnícky podiel na parcele 960/4 zastavané plochy a nádvoria o výmere 692 m² vo výške 186/10 000-in a spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a zariadeniach bytového domu č. súpisné XXX v podiele 186/10 000-in a k nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX parcela č. 942/92 zastavané plochy a nádvoria o výmere 9 m² a garáž, postavená na tejto parcele, ktorá nie je zapísaná v katastri nehnuteľností.

7. Predmetom odvolacieho konania je posúdenie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým zrušil podielové spoluvlastníctvo strán sporu k predmetným nehnuteľnostiam, byt s príslušenstvom prikázal do výlučného vlastníctva pôvodnej žalovanej, pozemok s garážou do výlučného vlastníctva žalobkyne a určil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni titulom vyporiadania sumu 28.392,70 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

8. Odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre posúdenie žalobou uplatneného nároku, jeho výsledky jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach správne vyhodnotil a napokon dospel k správnym skutkovým záverom a pretože odvolací súd zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie vo veci, ktorý na vec aplikoval správne hmotnoprávne ustanovenia a tieto v súvislosti s danou vecou i správne vyložil, odvolací súd odkazuje na odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku.

9. V priebehu odvolacieho konania žalovaní 1/, 2/ uviedli, že súhlasia s rozsudkom súdu prvej inštancie, teda súhlasia so zrušením a vyporiadáním podielového spoluvlastníctva s tým, že po smrti ich matky, pôvodnej žalovanej, sa v dedičskom konaní stali spoluvlastníkmi predmetných nehnuteľností, každý v podiele 1/4. Súhlasia s tým, aby po zrušení podielového spoluvlastníctva sa stali podielovými spoluvlastníkmi bytu č. 2 a to každý z nich v podiele 1/2. Sú ochotní žalobkyni zaplatiť na vyrovnanom podiele súdom určenú sumu 28.392,70 eur. Nesúhlasia len s lehotou na vyplatenie 3 dni, žiadali túto predĺžiť na 30 dní. Žalobkyňa s navrhovanou predĺženou lehotou na zaplatenie vyrovnacieho podielu súhlasila. Pokiaľ sa týka náhrady trov konania, žalobkyňa uviedla, že žiada v tomto konaní priznať náhradu trov konania, so žalovanými sa dohodli tak, že žalobkyňa si nebude voči nim uplatňovať náhradu trov konania v ďalších konaniach, ktoré medzi stranami sporu prebiehajú.

10. Vzhľadom k uvedenému, zohľadniac zmenu na strane žalovanej a tiež zohľadniac návrh žalovaných na predĺženie lehoty na plnenie, odvolací súd v súlade s § 388 CSP zmenil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie a rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, teda určil po zrušení a vyporiadání podielového spoluvlastníctva k bytu, že tento bude prikázaný do vlastníctva žalovaných 1/, 2/ každému v podiele 1/2. Po zrušení podielového spoluvlastníctva strán sporu ku garáži a k pozemku pod garážou určil, že tieto nehnuteľnosti budú prikázané do výlučného vlastníctva žalobkyne a určil vyrovnací podiel 28.392,70 eur, ktorý sú žalovaní 1/, 2/ povinní každý v podiele 1/2 zaplatiť žalobkyni do 30 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 396 ods. 1, 2 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobkyňa má nárok na náhradu trov tohto (prvoinštančného i odvolacieho) konania v celom rozsahu.

11. Uvedený rozsudok bol v senáte prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).